

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Beneficiis obnoxii Renuntiationi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

ea conditione, ut Caio: iste suum, ut Sempronio: & iste suum, ut Titio conferatur, Lessius *cap. cit. n. 88.* & Azor *p. 3. Instit. Lib. 5. cap. 12. q. 6.* De-
 mum, quæ coram eodem Papa fit cum reservatione fructuum, pensionis &c. vel cum Ingressu, hoc est, reservatõ sibi jure ad beneficium, v.g. cum id sibi jam collatum, sed nondum possessum, quis alteri cedit eâ conditione, ut istõ mortuõ, Religionem professõ, ad Episcopatum evectõ &c. id recuperet ejusque possessionem ingredi valeat: vel cum Regressu sive reservatione juris ad beneficium, ante resignationem jam possessum, resignatario sive eõ, in cujus favorem resignatum est, mortuõ, religionem professõ, ad Episcopatum evectõ &c. redeundi &c. Rebuffus *Prax. Benefic. Tit. de Regressibus, Azor p. 2. lib. 7. cap. 19. q. 3.* & Pirrhing *ad hanc Rubric. n. 11.*

ARTICULUS II.

De Beneficiis obnoxii Renuntiationi.

SUMMARIUM.

12. Resignantur generaliter quævis beneficia non excepta,
13. Iis, quorum interest, consentientibus.
14. Exciipiuntur, ad cujus titulum quis est ordinatus:
15. Nisi ejus qualitas exprimat:
16. Parochiale, non pridem obtentum:
17. Unitum, nisi expressa mentione facta unionis:
18. Expectatum,
19. Litigiosum,
20. Canonice non obtentum, & ipso jure amissum:

21. Cujus resignatio resignatario non prodest:
22. Nisi illi inserta sit clausula, Seu quovis aliõ modõ vacet,
23. Vel iste Regulã de Triennali defendatur.
24. Valida est resignatio beneficii, ob crimen amittendi per sententiam,
25. Etiam in hujus eventum ab alio impetrati:
26. Licet in illa criminis mentio non fiat.
27. Subsistit etiam resignatio beneficii primõ vacaturi,
28. Et in comendam perpetuam obtenti.

Regula generalis est, resignari de Jure posse Prælaturas, dignitates & cætera beneficia Ecclesiastica quæcunque, tam curata quàm simplicia, etiam patrimonialia, exempta & sedi Apostolicæ reservata, sive per collationem liberam, sive ad alicujus nominationem, præsentationemve, sive per electionis aut postulationis viam fuerint obtenta; quia regulariter quivis renuntiare potest juri, tam in spiritualibus quàm in temporalibus sibi competenti, *c. Si de terra 6. de Privileg. & Azor p. 2. Instit. lib. 7. cap. 25. q. 1.* & Flamin. *de Resignat. lib. 2. q. 1. n. 1.* licet ad beneficiorum Electivorum & Patronatorum renuntiationem, quando ista non purè, sed in favorem tertii vel ex causa permutationis fit, electorum, patronorum & similibus, quorum interest, consensum exigat, cum Viviano *de Jure Patron. Lib. 13. cap. 10. n. 24.* & 28. rectè moneat Barbola *Jur. Eccles. lib. 3. cap. 15. n. 142. & 145.*

A Regula tamen ista excipiuntur, & renuntiationi obnoxia non sunt beneficia Primõ, ad cujus titulũ quis promotus est ad Ordines sacros, saltem si resignans ali-

gnans aliunde non habeat, unde commode sustentetur, ut constat ex decreto S. Synodi Tridentinae, illius resignationem tali qualitate non expressa irritantis, *Sess. 21. cap. 2. de Reformat.* ne clericus resignans cum sacri Ordinis dedecore mendicare, vel fordidum aliquem quaestum exercere cogatur. Ubi tamen

Dubium movetur, de resignatione ejusmodi beneficii sine dictae qualitatis mentione, si resignans necessariam sustentationem habeat aliunde, vg. si ei aliud beneficium cum pensione resignatur: quam saltem in foro Conscientiae interno validam, cum Navarro *Consil. 23. de Præbend. in fine* existimat Flamin. *l. cit. q. 6. n. 4.* eâ ductus ratione; quod ita S. Synodi Patrum intentioni satisfiat. Sed melius irritam pronuntiat Garcias *de Benef. p. 2. cap. 5. n. 2. & 14.* quod ad formam resignationis ejusmodi beneficii *Sess. cit. cap. 2.* exigantur duo, scilicet ut in ea mentio fiat dictae qualitatis: & ut clerico de congrua sustentatione aliunde sit provisum: aliter autem facta irritetur. Unde eâ qualitate suppressâ non satisfat Conciliari dispositioni, etsi fortassis obtineretur istâ intentus finis: quem tamen etiam non obtineri rectè ostendit Palao *Tract. 23. disp. 5. p. 2. §. 2. n. 6.* quia S. Synodus non solum voluit, ut clerico constituto in sacris provisum sit de congrua sustentatione: sed etiam, ut istam habeat firmiter, eaque se privare ipse non possit.

26. Secundo, beneficium sive Ecclesia parochialis: cujus resignatio secundum praxin & Stylum Curiae Romanae ordinariè non admittitur: nisi à parochio trium quatuor aut quinque annorum spatium possessum fuerit & administratum; atque ideo recipi non solet ejus resignatio, nisi exprimat, à quo vel quanto tempore fuerit obtentum, teste Garcia

p. 11. de Benefic. cap. 3. n. 44. Quam illius Curiae praxin dicecesium Ordinarios imitari publicè expediret, teste Lainman in *c. Admonet. 4. n. 3.*

Tertio, Unitum alicui dignitati, Collegio clericorum, monasterio vel Seminario studiosorum, saltem in favorem vel ex causa permutationis, ex decreto memoratae S. Synodi *Sess. 21. cap. 3. & Sess. 23. cap. 18. de Reformat.* Ratio est; quia per unionem Collegio, monasterio &c. acquisitum est jus in beneficio sibi unito; ac proinde per resignationem ita factam ipsi præjudicarentur: imò, si in favorem aut ex causa permutationis validè resignari ejusmodi beneficium posset, unio ejusque executio facile impediretur, beneficium ab uno possessore in alium aliūque per renuntiationis viam transferendò. Quod utique prohiberi conveniens fuit, sicut restitutioni obnoxia res prohibita est alienari. *l. fin. §. 2. C. Communia de Legat.*

Quantumvis autem Papa, propter plenissimam de dignitatibus & beneficiis Ecclesiasticis aliis disponendi potestatem, admittere valeat in favorem aut ex permutationis causa factas resignationes beneficiorum etiam unitorum: & cum eas admittit, unionem pro ea vice suspendere ejusque executionem prorogare videatur: valida tamen etiam ab ipsa tam simpliciter quam conditionatè facta resignationis admissio non est, nisi in literis mentio facta sit unionis, ut ex communi aliorum sensu advertunt Flamin. *cit. lib. 2. q. 9. n. 14.* Rotæ decisis allegans & Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 10.* Ratio est partim; quod propter unionem de Jure & Stylo Curiae in literis exprimens, reticentiam renuntiationis admissæ gratia subreptitia sit: partim vero, quod verisimile non sit, Papam voluisse vel impedire voluisse effectum sive executionem

tionem unionis, ex iusta causa facta; cum literis suis præjudicare aliis velle, si non exprimat, non præsumatur, *c. Super eo 15. junctâ Gloſſa V. Intentionia de Offic. deleg. & l. Prator ait 2. §. 16. ff. Ne quid in loco publ. Menoch. de Arbitr. jud. casu 201. n. 71.*

18. Quartò, resignari saltem in favorem nequit beneficium, super quo alteri concessa est gratia Expectativa aut Regressus reservatus: nisi accedat consensus ejus, cui iste vel ingressus reservatus, aut illa est indulta, Flamin. *Lib. 2. de Resignat. q. 10. & 18. n. 1.*

19. Quintò, beneficium litigiosum lite pendente, in favorem tertii vel ex causa permutationis, Flamin. *Lib. cit. q. 3. à n. 1.* quòd ejus resignatio in fraudem collitigantis fieri præsumatur, *c. fn. Ut lite pendet. in 6.* ex qua ratione litigiosæ rei alienatio, dum lis pendet, fieri nequit & facta non tenet, *Rubr. & sext. ff. & C. de Litigiosis.*

Excipiendi tamen sunt casus, imprimis quò ejusmodi renuntiatio fit simpliciter aut in favorem collitigantis; cum enim ita facta beneficii dimissione extinguatur lis & litigiosi vitium purgetur, non est, cur non permittatur aut infirmetur. Deinde, quò eadem in manibus Papæ, & litis super beneficio mentione est facta; sic enim factam ejus renuntiationem de Jure subsistere, ex communi DD. sensu tradit Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 14.*

20. Sextò, beneficium per intrusionem aut aliâ sine canonico titulo obtentum: uti &, quò legitime obtentò quis propter alterius incompatibilis plenam afectionem, vel propter matrimonium valide contractum, vel professionem Religiosam &c. ipsò jure est privatus; quia renuntiatio est dimissio proprii beneficii juxta dicta *n. 2. in titulo* autem & ejus-

modi privatorum beneficia propria vel nunquam fuerunt, vel esse deserunt per privationem ex Juris dispositione indultam; ac proinde dimitti non possunt, nisi quoad possessionem vel detentionem, Azor *p. 2. Instit. lib. 7. cap. 20. q. 8. cit. Flamin. Lib. 3. q. 1. n. 1. & 10. & Pirrhing n. 30.*

Septimò, beneficium, quò quis per sententiam, quæ in rem judicatam transit, aut ipsò Jure ob crimen est privatus; quia proprium esse desit, *citt. Garcias cap. 3. n. 127. & Vallens. Lib. 3. de Benefic. cit. 24. n. 11.* Ubi

Dubium est, an ergo, post privationem ob crimen (vel aliò modò, v.g. Religionis professione, vel beneficii incompatibilis afectione) ipso Jure indultam, in favorem vel ex causa permutationis facta beneficii resignatio omni valore destituatur. Qua in re non omnino consentiunt DD. nam Sanchez *Lib. 2. Moral. cap. 26. n. 9. & Palao Tract. 4. disp. 4. p. 5. n. 6.* ex ejusmodi beneficii resignatione, quovisque sententia criminis declaratoria proferatur, clerico, in quem resignatio facta est, jus in beneficio acquiri volunt: licet sententia illius declaratoria, si sequatur, ad criminis commissi diem retrahatur, & resignatio ad plenum effectum non perveniat, sed cã rescissâ beneficium resignatario auferatur. Rationem reddunt; quòd clericus criminis, beneficii privationem inducentis, perpetratione non perfectè amittat jus in beneficio, illiusque possessionem retineat, donec ei per sententiam auferatur; atque idcirco hæc & jus illud per resignationem, etiam conditionalem, in alium valeat transferri.

Sed recedendum non est à communi sententia DD. beneficii, ob crimen ipsò Jure amissi, resignationem valore destitui

B b b

destitui afferentium, eaque ullum jus in resignatarium transferri negantium cum Felino in c. In nostra 32. de Rescript. n. 38. Boerio decis. 205. n. 3. Tholos. de Benefic. cap. 33. n. 4. Flamin. Lib. 3. de Resignat. q. 1. à n. 20. Gonzalez in Reg. 3. Cancell. Gloss. 15. n. 146. Gutierrez Lib. 2. Q. Canon. cap. 4. n. 44. Garcia p. 11. de Benef. cap. 3. n. 124. & aliis. Ratione unicâ, sed solidâ moventur; quia ipsa ejusmodi criminis perpetratio amittitur titulus & proprietas, canonicâ institutione in beneficio acquisita; ut, qui illud obtinuit, ab ipso commissi criminis momento de ipso beneficio, tanquam non amplius proprio suoque, statuere nihil possit, idque alteri valeat conferri; ac proinde jus, quod in illo habuit, post commissum ejusmodi crimen per viam resignationis in alium transferri ab ipso privato nequeat, hoc ipsò; quòd resignatio generatim sui juris: & in specie resignatio beneficalis proprii beneficii cessio sive abdicatio sit, ut dictum n. 1. Ex qua ratione hujusmodi beneficium non in favorem duntaxat & ex causa permutationis, sed propriè loquendo etiam simpliciter resignari amplius non potest; cum enim ipsa criminis perpetratio illius titulus & proprietas Jure amissa jam sit, propriè & verè non ipsius beneficii quoad titulum & proprietatem, sed possessionis tantum abdicatio & derelictioni amplius est locus, cit. Garcias n. 124.

Neque resignatario patrocinator alata ratio; cum enim beneficii possessio sine titulo licitè non obtineatur, per Reg. 1. in 6. ab eo, qui beneficii titulo obperpetratum crimen à Jure privatus est, per viam resignationis licitè in alium ipsa etiam possessio non transferetur.

22. Rectè tamen hic Navarrus Consil. 12. de Rescript. n. 7. & 10. & Garcias

cap. cit. n. 28. observant, resignationem beneficii, ex quacunque causa ipsò Jure aut etiam per sententiam, quæ in rem judicatam tranfit, amissi, ante illius executionem vel privationem ipsius possessionis in favorem factam, subsistere & resignatario proficere posse ex clausulis generalibus, apponi solitis admiffioni resignationis, sive beneficium premiffò sive quovis aliò modo vacet: dummodo alteri in hujusmodi beneficio non sit jus quæsitum. Ratio est; quia, licet beneficii jam amiffi resignatio facta ab ejus possessore vel detentore Jure non subsistat, verum tamen est beneficium Premiffò seu quovis aliò modo vacare; cum, licet non verificetur in vacatione expressa in resignatione, verificetur tamen in privatione Jure vel per sententiam inducta, Mandosius in Reg. Cancell. q. 7. n. 4. Palao Tract. 13. disp. 6. p. 3. §. 2. n. 13. & Corradus Prax. Benef. lib. 6. cap. 3. n. 36. Dixi, in favorem, quia aliter se habet resignatio facta causa permutationis propter clausulas, Quod neuter permutantium jus accipiat, nisi quilibet ipsorum jus habeat in beneficio resignato, appositam juxta Regulam Cancell. 39. ut advertunt cit. Garcias n. 129. & Vallens. n. 11.

Quin, si beneficium, ipso Jure vel per sententiam amissum, ante illius executionem vel ipsius possessionis privationem per resignationem, in favorem ex causa permutationis invalidè factam, in resignatarium transferatur, iste, si beneficium bona fide & pacificè triennio possideat, vigore Regul. 33. Cancell. præscribit; ut, resignationis nullitas postea detectâ, beneficium illud conscientia valeat retinere: dummodo id generali & Jure clausa reservatione Apostolicæ dispositioni non sit referendum ut Lib. 2. tit. 26. à n. 112. tradam.

24. Idem, quod de beneficiis ob criminis iure amissis, statuendum videri primò ocurso potest de beneficio criminis, eò per sententiam privandi, saltem postquam de crimine est accusatus, partim; quòd ceteri possit litigiosum: partim verò; quòd eius resignatione, saltem facta in favorem tertii, præjudicetur collatori Ordinario, qui ab illius collatione libera impeditur. Sed etiam huiusmodi beneficium non solum post accusationem, sed quocumque ante privationis sententiam non simpliciter duntaxat, sed in favorem quoque & ex causa permutationis, resignari posse, cum Glossa in c. *fn. Ut lite pend. V. Finita in 6.* defendunt *cit. Garcias cap. 3. à n. 61. & Vallens. sic. 24. à n. 1.* Ratio est; quia regulariter beneficii resignatio simplex & conditionalis omnibus est permittita; ejusmodi autem criminis ullò iure prohibita non reperitur.

Neque verum est, ejusmodi beneficium esse litigiosum; cum, quia contrarium à Rota decisum, testis est Barbosa de *Offic. Episc. alleg. 69. n. 19.* tum verò; quia lis mota non est super ejus titulo vel possessione: quibus beneficiatus solum cedit ex timore privationis.

Neque refert; quòd eius resignatione impediatur Ordinarii collatio; quia ad hanc Ordinarius jus quæsitum non habet ante sententiam privationis: quam per resignationem avertendò, cum iure suo utatur, Ordinario ullam injuriam aut præjudicium propriè dictum beneficiatus non facit, *arg. l. Nullus § 5. ff. de R. I.*

25. Dubium est, an huiusmodi criminis resignare valeat beneficium, si hoc in privationis eventum ab alio jam sit impetratum. Non posse saltem, si id ab alio impetratum sciat, cum Felino in *e. In nostra 32. cit. n. 38. & Boerio cit.*

decis. 205. n. 8. vult cit. Gutierrez cap. 5. n. 41. eà ductus ratione; quòd ea resignatio in fraudem impetrantis fieri videatur præsertim, si beneficii resignatio non in favorem, sed simpliciter fiat; cum talis non alteri gratificandi, sed præcisè impetrationis effectum impediendi animò fieri vincatur; & propterea impetranti non præjudicet, neque obstat, quò minus latà super crimine sententià beneficium consequatur, *arg. c. Si te 2. in 6.* ex cuius decisione casu, quò Titius, intelligens à Caio ex facta sibi gratià Apostolica expectari dignitatem vel præbendam pinguem in Ecclesia proximè vacaturam, ad eum ab huiusmodi dignitate vel præbenda, quæ proximè vacatura verisimiliter creditur, excludendum tenue beneficium, quod in eadem Ecclesia obtinet, per viam resignationis dimittit, resignatio ista Caio non obstat, quò minus, omisso beneficio tenui ex huiusmodi Titii resignatione vacante, dignitatem vel præbendam pinguem, quæ per obitum aliòve modo proximè vacatura verisimiliter credebatur, porro expectare &, quasi primò vacantem, consequi possit; ne alterius, scilicet Titii, odio prægrevetur, contra *Reg. Non debet 22. in 6.* neque etiam resignatio illa proficit Titio, si illam dignitatem vel præbendam pinguem, postquam beneficium tenuè per resignationem dimisit, vacantem postea ipse consequatur; quòd de hac ipsi facta prævisio *c. cit.* sit irritata; ne fraus sua & dolus ipsi patrocinareretur, contra Regulam *c. Sedes 15. c. Ex tenore 16. de Rescriptis.*

Sed melius, resignationis à criminis ante privationis sententiam, tam simpliciter quàm in favorem faciendæ, valori beneficii in privationis eventum impetrationem istiusque notitiam non obstat, cum Covarruvia in *Clement. Si furiosus*

p. 2. §. 3. n. 7. Garcia *cit. cap. 3. n. 84.*
 & ab hoc relatis aliis sustinent Palao *cit.*
 §. 2. n. 11. Pirthing *ad hanc Rubr. n. 27.*
 Et novissimè Leyrenius *Fori Benef. p. 3.*
 g. 310. n. 9. Ratio est; quòd, cum be-
 neficii resignatio clerico criminoso ullo
 Jure prohibita non reperitur, illud an-
 te sententiam per viam resignationis di-
 mittendò utatur suo jure, istiusque usu
 impetranti non faciat injuriam, c. *Cum*
Ecclesia 31. de Elect. & l. Injuriarum 13.
 §. 1. ff. *de Injuriis*; quia impetranti jus ad
 beneficium quæsitum non est absolute,
 sed solummodo sub conditione, si ejus
 possessor beneficio per sententiam prive-
 tur: cujus conditionis eventus, ante
 sententiam factâ resignatione, nullâ cu-
 jusquam injuriâ nullâque fraude vel im-
 petrantis odio impediri potest; cùm, si
 id in favorem, amico suo gratificandi,
 vel simpliciter privationis poenam evi-
 tandi studio faciat, fraude vel alterius
 odiò aliquid fecisse non convincatur.

Quod si resignationem animò per-
 versò odiòque impetrantis, eique noc-
 endi animò factam constaret, vel ra-
 tionabiliter præsumeretur ex circum-
 stantiis, privationis sententiam & à con-
 secutione beneficii impetrantem non im-
 pediret, arg. c. *Si te cit.* cujus dispo-
 sitio nititur præsumptione fraudis: quæ
 cùm in resignatione à criminoso in favo-
 rem aut simpliciter, solò animò gratifi-
 candi amico aut privationis poenam evi-
 tandi, facta cesset, argumento ex c.
Si te cit. desumpto locus non est: sicut
 c. *cit.* dispositioni locus non esset casu,
 quò Titius tenuit beneficium ex justa cau-
 sa bonòque & nemini nocendi animò per
 viam resignationis dimississet: ejusque
 collatione Caio facta dignitatem vel præ-
 bendam pinguem, ex causa ante non
 prævisa vacantem, ex notabili temporis
 intervallò impetrasset, ut colligitur ar-

gumentò à contrario ductò ex c. *cit. ver-*
bis, Dummodo de fraude appareat, sal-
tem per aliquas probabiles conjecturas.

Neque, ut à criminoso in favorem
 facta resignatio subsistat, necessaria est
 mentio criminis, istiusve accusationis, aut
 ex illius probatione imminens senten-
 tiæ privationis; quia, talem mentionem
 faciendam, ullo Jure cautum non repe-
 tur, neque ex Stylo Curie constat, ut
 rectè notant *cit.* Garcias n. 120. & Pa-
 lao n. 9. Neque hujusmodi mentionis
 necessitas evincitur ex eo; quòd, si de
 crimine ejusque accusatione in impetra-
 tionis literis fieret mentio, Papa resi-
 gnationem admittens non fuisset; quia
 non omnium, quorum expressio gratiam
 impediret, vel concessionem difficultate-
 rem redderet, reticentia gratiam vitare
 & subreptitiam reddidit; sed eorum tan-
 tum, quæ si subsint, exprimi Jus vel
 Curie Stylus ita requirit, ut eò, si subsi-
 nit, non expressò gratiam subsistere Pa-
 pa nolit, ut cum Felino in c. *Super inter-*
dictis 20. de Rescript. n. 2. Navarro *Ma-*
nual. cap. 22. n. 86. Selva *de Benef. p.*
3. q. 11. n. 48. Farinac. *Prax. Criminal.*
q. 6. n. 48. & aliis advertit *cit.* Garcia
 p. 8. cap. 30. n. 20. & supra Tit. 3. n. 47.
 est dictum.

Sicut criminofus ei, quò per sen-
 tentiam ob crimen privandus est, sen-
 tentiam renuntiare quis potest beneficio pro-
 ximè vacaturo, vg. Ecclesia parochialis
 ad quam legitimè promotus Presbyteratus
 Ordinem intra annum suscipere no-
 gligit; talis enim, quantumvis ante
 lapsò Ecclesia vacatura sit ex dispositione
 Juris, c. *Licet Canon. 14. de Elect. in 6.*
 eam tamen in fine & ultimò anni die va-
 lide resignat; quia, donec annus ex-
 stus sit, retinet jus in re, quòd ipse
 vito ante anni finem nequit auferri, c.
Commisa 35. eadem Rubr. in 6. & per
 per vult

per viam resignationis in alium transferre non prohibetur, ut cum Joan. Andr. in c. cit. Oldrado in facti contingentia sic respondente *Confil. 203. n. 1.* Flaminio *Lib. 3. q. 2. n. 8.* &c. docet Barbosa in c. *Commissa cit. n. 3.*

Octavo, beneficium datum in commendam. Non quidem in perpetuam, sive ad commendatarii vitam & in ejus favorem; ita enim obtentam permutari & in tertii favorem resignari posse, communis sensus est DD. quos secuti sunt Hoieda de *Incompatib. benef. p. 1. cap. 14. n. 15.* & Flaminio *cit. lib. 2. q. 17. n. 9.* quod in beneficio ita commendato jus & titulum commendatarius obtineat. Sed in temporalem duntaxat, quae dari solet ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiae, donec illi de rectore provideatur, juxta c. *Nemo 15. de Elect. in 6.* hujus enim, cum non titulum, sed administrationem solum habeat commendatarius, id quidem simpliciter, administrationem in manibus Ordinarii deponendū: non tamen in favorem tertii, vel ex causa permutationis resignare potest, ut aliis DD. relatis tradunt *cit. Hoieda n. 6.* & Flamin. *n. 2.*

ARTICULUS III.

De personis ea Resignantibus.

SUMMARIUM.

29. Renuntiatio regulariter permessa est omnibus:
30. Non carentibus usu rationis,
31. Et constitutis in sacris: nisi habeant, unde commodè vivant:
32. Neque etiam jus ad rem tantum habentibus.
33. Renuntiare etiam valet Papa,

34. Minor sine tutore,
35. Et novitius, jure antiquo Novitiatus tempore toto:
36. Novissimò autem jure ultimò ejus bimestri.
37. Corruit renuntiatio infirmi,
38. Imò etiam sani, 20. dies ab illa non supervientis:
39. A quocunque, Papà inferiore,
40. Quocunque modo,
41. Et in cujuscunque manibus,
42. In aut extra Curiam Romanam facta sit.
43. Dies consensus non computatur in 20. dierum termino:
44. Cujus ultima dies inchoata pro completa non habetur:
45. Nisi lapsum sit ultimum ejus momentum.
46. Reservata tamen non sunt beneficia extra:
47. Secundum aliquos etiam in Curia resignata.
48. Verius ista tanquam Affecta,
49. Et in Curia vacante, Papa dispositioni reservata sunt
50. Quocunque mense resignans decedat,
51. Obitum intra 20. dies accidisse, qui allegat,
52. Et fere plene probare tenetur:
53. Nisi obitum studiosè occultatum confet.

Regulariter, sicut dignitatum 29. & beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcunque, sic eorum resignatio quibuscunque, jure specialiter non prohibitis, permessa est, ut cum Joan. Andr. ad hanc Rubr. n. 4. tradit Flaminio de *Resignat. lib. 3. q. 1.*

Jure autem prohibiti sunt Primò furiosi, mente capti, Glossa in *can. Quamvis 14. v.* 30.

§ b b 3